

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-08022023-6684

Volume: 8

Issue: 2

Month: October

Year: 2023

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 14.08.2023

Accepted: 25.09.2023

Published: 01.10.2023

Citation:
Tharmalingam, T. "New
Parables in Thirukkural."
*Shanlax International
Journal of Tamil
Research*, vol. 8, no. 2,
2023, pp. 108–14.

DOI:
[https://doi.org/10.34293/
tamil.v8i2.6684](https://doi.org/10.34293/tamil.v8i2.6684)

*Corresponding Author:
dharmu150183@
gmail.com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

New Parables in Thirukkural

Dr. T. Tharmalingam

Assistant Professor in Tamil,

Arignar Anna Government Arts and Science College, Karaikal

 <http://orcid.org/0009-0009-8277-3544>

Abstract

Comparing one object with another is a parable. When comparing, they explain what they do not know with what they know. When this is explained, the parables come out openly and implicitly. Thiruvalluvar has used the simile matrix in Thirukkural and the metaphors born on the basis of it, etc., in order to beautify his book. Thirukkural, written in two lines, contains some new parables. There are new parables such as attru, aniya, okka, etc.

Key Words: Parables in Thirukkural, New Parables, Attru, Attuppa, Aniya, Okka.

References

1. Tholkappiyam, Moolamum Uriyum, Ilampooranar Urai, Tamil Virtual Academy, Chennai.
2. Thirukkural, Parimelazhagar Urai, Tamil Virtual Academy, Chennai.
3. Sivalinganar, A., Tolkappiya Uraivalam (parable), World Institute of Tamil Studies, Chennai.

திருக்குறளில் புதிய உவம உருபுகள்

முனைவர் தி. தர்மலிங்கம்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

அறிஞர் அண்ணா அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, காரைக்கால்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஒரு பொருளையும் இன்னொரு பொருளையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது உவமையாகும். ஒப்பிட்டு கூறும் பொழுது அறிந்ததைக் கொண்டு அறியாததை விளக்குவர். அவ்வாறு விளக்குமிடத்து உவமைகள் வெளிப்படையாகவும், உள்ளூறையாகவும் வரும். திருக்குறளில் உவமை அணிகளையும் அதனடிப்படையில் பிறந்த உருவகம், பிறிது மொழிதல் முதலிய அணிகளையும் திருவள்ளுவர் தம் நூலுக்கு அழகூட்டும் பொருட்டுக் கையாண்டுள்ளார். ஈரடியில் எழுதப்பட்ட திருக்குறளில் சில புதிய உவம உருபுகள் காணப்படுகின்றன. அற்று, துணைப்ப, அனைய, ஓக்க முதலிய புதிய உவம உருபுகள் இடம்பெற்றுள்ளமையால், அவற்றை தக்கச்சான்றுடன் ஆராய்ந்து விளக்குகிறது. **திறவுச்சொற்கள்:** உவமை, உவம உருபு, அற்று, துணைப்ப, அனைய, ஓக்க, திருக்குறளில் உவம உருபு, புதிய உவம உருபுகள்.

முன்னுரை

தமிழ்ச் சான்றோர்கள் உலகத்தை வாழ வைக்கும் உயர்ந்த நோக்குடன், மக்களினம் இன்புற்று வாழ வழிகாட்டும் கொள்கையுடன் இலக்கியம்படைத்தனர். இலக்கணம் வகுத்தனர். இன்னும் பிற சமய நூல்களை இயற்றினர். அத்தகைய நூல்களில் தொல்காப்பியம் தலைமையான இலக்கண நூலாகும். தொல்காப்பியத்தின் கருத்தை உணரவும், உணர்த்தவும் புலவர் பெருமக்கள் காலந்தோறும் முயன்று வந்தனர். அம்முயற்சியின் விளைவாய் உரைகள் பல தோன்றிப் பெருகின. உரைவளம் கொண்ட பெருநூலாய் தொல்காப்பியம் திகழ்கின்றது.

உரையாசிரியர்கள் தாம் வகுத்த ஒப்பற்ற உரையில் பிற நூலிலுள்ள செய்யுள்களை மேற்கோளாகக் காட்டி எழுதிய இலக்கணக் குறிப்பும், விளக்கமும் ஆராய்ச்சியில் நிலவி வந்த பல குழப்பங்களையும், முரண்பாடுகளையும் நீக்கி புதிய ஒளி தந்தனர். அதோடு அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த சொற்களை உரையில் புகுத்தி புதிய விளக்கம் தந்தனர்.

அவ்வாறு கூறிப் போந்த ஒலிக்கூறுகளில் உவம உருபும் ஒன்றாகும்.

உவம உருபுகள்

ஒரு பொருளை முன்னர் அறிந்திராத ஒருவருக்கு இதனை அறிவிக்குங்கால் அதனோடுயொத்த வேறொரு பொருளைச் சுட்டி இதுபோலும் இது என்று கூறுவதே உவமையாகும். இவ்வாறு ஒரு பொருளைப் புலப்படுத்துவதற்கும் ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்துப் புனைந்து பேசுதற்கும் உவமை வரும். அத்தகைய உவமைகளெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்த தொல்காப்பியர் அவற்றைப்பற்றி தாம் கண்டறிந்தவற்றை வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார்.

வினை பயன் மெய் உரு என்ற நான்கே வகை பெற வந்த உவமத் தோற்றம்;

(உவம - 1)

உவமைகளை அமைக்குங்கால் அவற்றைத் தொழிலும், பயனும், வடிவும், நிறனும் என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு வகைகளில் அமைந்திருத்தலைத்

தொல்காப்பியர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். மேலும், உவம உருபுகளை இன்ன இன்னவை என்று 36 உவம உருபுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு “அன்னபிறவும்” என்று மேலும் சில உவம உருபுகள் இருப்பதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.

அன்னபிறவாற் கொள்ளப்படுவன: நோக்க, நேர, அனைய, அற்று, இன், ஏந்து, ஏர், ஏர்ப்ப, சீர், கெழு, செத்து, ஆர, என்றித் தொடக்கத்தான கொள்க (தொல்-உவம-ப-36) என்று இளம்பூரணர் கூறுகிறார்.

1	வேலொன்று கண்	-	ஓன்ற
2	கயலென்ற கண்	-	என்ற
3	மணிநிற மாற்றிய மாமேனி	-	மாற்ற
4	மதியம் பொற்ப மலர்ந்த வாண்முகம்	-	பொற்ப
5	வேயொடு நாடிய தோள்	-	நாட
6	புடங்கெழு நாகம் நடுங்கு மல்குல்	-	நடுங்க
7	மருப்பின் திரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி	-	இன்
8	துணைமல ரெழினீலத் தேந்தெழின் மலருண்கண்	-	ஏந்து
9	முத்தேர் முறுவலாய்	-	ஏர்
10	எச்சிற் கிமையாது பார்த்திருக்கு மாச்சீர்	-	சீர்
11	யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன்	-	கெழு
12	கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி	-	செத்து

தொல்காப்பியத்திற்கு உரை வகுத்த உரையாசிரியர்கள் தாம் வகுத்த உரையில் தொல்காப்பியர் கூறிய உவம உருபுகள் அல்லாமல் “அன்ன பிறவும்” என்றதனால் புதிய உவம உருபுகளை ஆங்காங்குக் கூறிச்

சென்றுள்ளனர் என்பதனை அறிய முடிகிறது. அவ்வாறு சுட்டிக் காட்டிக் கூறி சென்றுள்ள புதிய உவம உருபுகள் தொல்காப்பியத்திற்கு பிறகு தோன்றிய திருக்குறளிலும் காணப்படுகின்றன. அவ்வுவம உருபுகளை இனங்காணும் நோக்கில் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை அமைகிறது.

திருக்குறளில் புதிய உவம உருபுகள்

திருக்குறள் தமிழரின் திருமறை, உலகப்பொதுமறை என்றழைக்கப்படுகின்றது. சிந்தனைக்கும், செவிக்கும் இனிமையான கருத்துகளைக் கொண்டவை. ஒவ்வொருவரும் கற்று அதன்வழி நின்று அறம், பொருள், இன்பம் அடைந்து வாழ்வின் பயனைப் பெறுதல் வேண்டும் என்ற உயரிய எண்ணத்தின் அடிப்படையில் ஈரடி வெண்பாவில் படைத் திருப்பார் போலும். ஈரடியில் எழுதப்பட்ட திருக்குறளில் தொல்காப்பியர் கூறாத சில புதிய உவம உருபுகள் அங்காங்கே இடம் பெற்றுள்ளன.

“தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது” (குறள்- 07)

தனக்கு உவமை என யாரையும் சொல்ல இயலாத அளவுக்கு உயர்ந்தவன் யாரோ, அவனை வணங்கி, அவனைப் பின்பற்றி அவன் வழியில் நடந்தால் தான் நம் மனக்கவலைகள் தீரும். இறைவனின் திருவடிகளைச் சேரவேண்டும், நல்வழி நடக்க வேண்டும் என்று உவமைப்பற்றி உயர்ந்த நிலையில் திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார். கணவன் மனைவிக்கிடையே இருக்கும் சிறு பிணக்கினை, உப்புக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார் வள்ளுவர்.

“உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது மிக்ககற்றால் நீள விடல் (குறள் - 1302)

இக்குறட்பாவில் கலவிக்கு முன் ஏற்படக்கூடிய புலவியாதனது, உணவில் உப்பு அளவோடு அமைந்திருப்பதைப்

போன்றதாகும். அந்தப் புலவிச் சிறிதளவு நீட்டித்தாலும், உணவில் உப்பினை மிகுதியாக இடுவது போன்றதாகும். உணவில் உப்பின் அளவு கூடாமலும், குறையாமலும் இருந்தால் தான் சுவையாகும். அதுபோல ஊடல் அமைய வேண்டும் என்று உவமிக்கிறார் வள்ளுவர்.

“முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம் வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு”

(குறள் - 1113)

இதில் மூங்கில் போன்ற தோள், தளிர் போன்ற மேனி, முத்துப்போன்ற பல், இயற்கை மணமே நறுமணம், வேல்போன்றகண் என்காதலிக்கு என்று கூறுகிறான் காதலன் என்று ஒரு திருக்குறளில் பல உவமைகளைக் கூறுகின்றார் திருவள்ளுவர்.

“வேலொடு நின்றான் இடுஎன்றது போலும் கோலொடு நின்றான் இரவு”

(குறள்-552)

இக்குறளில் செங்கோல் உடைய அரசன் ஒருவன் தன் அதிகாரத்தினைப் பயன்படுத்தி வரி என்ற பெயரில் மக்களிடம் பணம் வசூலிப்பது, வேல் முதலிய ஆயுதங்களைக் கொண்ட ஒருவழிப்பறி செய்வதற்குச் சமமாகும். இங்கு வேலொடு நின்றான் இடு என்றது, கோலொடு நின்றான் இரவு என்பதற்கு உவமையாக வந்துள்ளது. உவமானத்தையும், உவமேயத்தையும் இணைக்கம் சொல்லுருபாக போலும் (போல்) என்ற உவம உருபு வந்துள்ளது.

“ஒருமையுள் ஆமைப்போல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின் எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”

(குறள்- 126)

ஒரு பிறப்பில் ஆமை போல் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கியாள வல்லவனானால், அஃது அவனுக்குப் பல பிறப்பிலும் காப்பாகும் சிறப்பு உடையது எனும் இவ்வுரையில் போல் எனும் உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்துள்ளது. மேலும்,

“பண்ணெண்ணாம் பாடற் கியைபின்றேல் கண்ணெண்ணாம்

கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்”

(குறள்-573)

இக்குறளில் பாடலோடு பொருந்தவில்லை என்றால் இசையால் என்ன பயனுடையதாகும்? அதுபோல் இரக்கம் இல்லை என்றால் கண்களால் என்ன பயனுடையதாகும்? என்று கேட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கே ‘போல என்ற உவம உருபு மறைந்து நின்று, பாடலோடு பொருந்தவில்லை என்றால் இசையால் என்ன பயன்? இரக்கம் இல்லை என்றால் கண்களால் என்ன பயன்? என்று மட்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இங்கே பண்ணால் பயன் இல்லாதவாறு போலக்கண்ணோட்டத்து இயையாத வழிக் கண்ணால் பயனில்லை என்பதாம் என்கிறார் பரிமேலழகர். இக்குறளில் ‘போல என்ற உவம உருபு மறைந்து நின்று அதற்கான பொருளை விளக்குகிறது.

“உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு”

(குறள் -339)

இக்குறளில் ஒருவனுக்கு பிறப்பு என்பது தூங்கி எழும்போது ஏற்படும் விழிப்புணர்ச்சி போன்றதாகும். இறப்பு என்பது அவன் மீளா உறக்கம் கொள்வது போன்றதாகும் என்று இறப்புக்கும் பிறப்புக்கும் ஏற்ற உவமைகளை நமக்குத் தெரிந்த உவமைகளைக் கூறுகிறார். இதில் போல் என்றது உவம உருபாகும்.

“தொட்டனைத்தாறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்கு கற்றனைத் தாறும் அறிவு” (குறள்-369)

இக்குறளில் மணற்கேணியை எவ்வளவு ஆழமாகத் தோண்டுகிறோமோ அதற்கேற்ப நீர் ஊற்று இருக்கும் (அது போல) மனிதன் எவ்வளவுக்கவ்வளவு கற்கின்றானோ அதற்கு ஏற்ப அறிவு பெருகும் என்பது குறளின்

உரை விளக்கமாகும். இவ்வுரையில் 'போல என்ற உருபு மறைந்து வந்துள்ளது.

அன்ன வென்னும் உவம உருபு

காக்கை தனக்குக் கிடைத்ததை மறைத்து வைக்காமல் சுற்றத்தைக் கூவி அழைத்து உண்ணும். அதுபோல அந்தக் குணம் உடையவர்களுக்குமட்டுமே உலகில் உயர்வு உண்டு என்பது வள்ளுவரின் கருத்து. இக்கருத்தை விளக்கி கூறுமிடத்து அன்ன உவம உருபைக் கூறியுள்ளார்.

“காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும் அன்ன நீ ராக்கவே உள” (குறள்-527)

அதாவது காக்கையானது தனக்கு கிடைத்த உணவை தான் மட்டும் உண்ணாது தன் இனத்தைச் சத்தமிட்டு அழைத்து உண்ணும். இது போன்ற குணம் உடையவர்க்கே உலகசெல்வமும் உளவாகும். இதில் அன்ன என்ற உவம உருபாக வந்துள்ளது.

அனைய வென்னும் உவம உருபு

உயர்ந்த மக்களின் தன்மையை கூறுமிடத்து அனைய எனும் உவம உருபைக் கையாண்டுள்ளார்.

“வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத் தனைய துயர்வு” (குறள்-595)

இக்குறட்பாவில் நீரில் பூக்கும் பூக்களின் தண்டுகளின் நீளமானது, அந்தப் பூக்கள் நிற்கும் நீரின் ஆழத்தின் அளவை ஒத்திருக்கும். அது போல மக்களின் உயர்ந்த தன்மையானது, அவர்கள் கொண்டிருக்கும் ஊக்கத்தின் அளவை ஒத்திருக்கும். இக்குறட்பாவில் வந்துள்ள அனைய எனும் சொல் போல எனும் உவமப் பொருளை உணர்த்தி உவம உருபாயிற்று.

“தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர் நிலையின் இழிந்தக் கடை” (குறள் - 964)

என்னும் குறளில் உயர்ந்த குடியில் பிறந்தவர்களாக இருந்தாலும் மக்கள் தங்கள் உயர்ந்த நிலையிலிருந்து தாழ்ந்து

போய்விடுவார்களோயானால், அவர்கள் தலையிலிருந்து உதிர்ந்து இழிந்த நிலைக்கு ஆளாகும் மயிர் போல இழிவாகக் கருதப் பெறுவர்கள் எனக் கூறுகிறார். இதில் இடம் பெற்றுள்ள அனைய என்பது உவம உருபாகும்.

மேலும், மலர் என்ற சொல் ஆகுபெயரினால் அதன் தண்டினைக் குறித்தது. மலர்களில் பலவகை உண்டு. அவற்றுள் கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்து வண்ணத்தாலும் வடிவத்தாலும் பொலிவுற்று விளங்கினும், அவை நறுமணம் வாய்க்காவிடின் அவற்றை அக்காலத்து பெண்டிர் அணிவதில்லை. அது போல தாம் கற்ற கல்வியின் பயனாகிய அறிவைப் பலர்க்கும் பயன்படும் பாங்கில் எடுத்துக் கூறுவதற்கு இயலாதவரை யாரும் மதிக்க மாட்டார்கள் என்று கூறுமிடத்து வந்துள்ள அனைய வென்னும் சொல் உவம உருபாக வந்துள்ளது. இதனை,

“இணர் ஊழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற உணர விரித்துரையா தார்” (குறள்-650)

வண்ணமலரைப் போல் தோற்றப் பொலிவுடன் இருப்பினும் உரையாற்றும் திறம் இல்லாத கல்வியாளரால் யாருக்கும் பயனில்லை என்பது கருத்து. இதில் அனைய வென்னும் உவம உருபு இடம்பெற்றுள்ளது.

“குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ குன்றி யனைய செயின்” (குறள் - 965)

இக்குறளில் குடிப்பிறப்பால் மலைபோல உயர்ந்தோரும். தம் ஒழுக்கம் குறைவாற்குரிய செயல்களைக் குன்றிமணியளவு செய்தாலும் தாழ்ச்சியை அடைவர் அல்லது பெருமையில் குறைவர் என்று பொருள்தருகின்றது. உயர்ந்தோரின் பெருமைக்கு ஒழுக்கம் ஒப்புமை கூறப் பெற்றுள்ளதால் “அனைய” வென்னும் சொல் போல எனும் பொருளில் வந்து உவம உருபாயிற்று.

ஓக்க வென்னும் உவம உருபு

கொக்குஓக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து (குறள்-490)

கூம்பும்பருவம் என்பது பொறுத்திருக்கும் காலம். சீர்த்த இடம் என்பது வாய்ப்பு வரும் பொழுது இரண்டு நிலைகளிலும் ஒருவர் கொக்கினைப் போல் விழிப்புடன் செயற்படுதல் வேண்டும் என்பது இதன் கருத்தாகும். அதாவது பொறுத்திருக்கும் காலத்தில் கொக்குப் போல் அமைதியாக இருக்க வேண்டும். காலம் வாய்த்த பொழுது அதன் குத்து போல் தவறாமல் செய்து முடிக்க வேண்டும். இதில் ஓக்க என்றது போல் என்ற உவமப் பொருளில் வந்து உவம உருபாயிற்று.

அற்று, துணைப்ப வென்னும் உவம உருபுகள்

மருந்தாகப்பயன்படவுள்ளமரம் தன்னுடைய வேர், பட்டை, தளிர், இலை, காய், கனி ஆகிய அனைத்தாலும் பிறருக்கு உதவும், அது போல் குணம் வாய்ந்த பெருந்தகையோனின் செல்வமும் யாவர்க்கும் பயன் தரும் என்கிறார் வள்ளுவர். இதனை,

“மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம் பெருந்தகை யான்கண் படிள்”

(குறள்-217)

இக்குறளில் ஈகையாளர் பிறர் பொருட்டு மருந்து மரத்தைப் போல் தன் உடைமைகளை முற்றாக இழக்கவும் பின்வாங்க மாட்டார் என்பது புலனாகும். நீர் பூக்களின் தண்டுகள் தாம் நிற்கும் நீரின் ஆழத்திற்குத் தக்க நீண்டிருக்கும். அதுபோல மாந்தரின் ஊக்கத்தின் மிகுதிகேற்ப உயர்வு பெறுவர். இக்குறளில் மரத்தற்று என்னும் சொல்லிலுள்ள அற்று வென்னும் சொல்லுருபு போல் எனும் பொருளில் வந்து உவம உருபு ஆயிற்று.

“துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத் திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று”

(குறள் -22)

இக்குறளில் தன் நலம் துறந்தவருடைய அளவிட்டு ஒப்புமைக் கூற முயன்றோமேயாயின் அது எண்ணிலடங்காது. அவை எதைப்போல எனில் உலகத்தில் இறந்தவரை எண்ணி அளவுக்கூறுவது போலாகும். இக்குறளில் “அற்று” என்பது உவம உருபாயிற்று. மேலும், இக்குறளில் துணைப்ப என்பதும் உவம உருபு ஆயிற்று என்கிறார் பேராசிரியர். இவை பிறவு மென்றதனான் ஒதப்பட்டன வாகும்.

“துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத் திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று”

(குறள்-22)

என்பதனுள் துணைப்பவென்பதூஉம், அற்றேன்பதூஉம் வந்தன (தொல் - உவமவியல் - பேராசிரியர் உரை - ப-133) என்பது பேராசிரியர் கூற்றாகும்.

முடிவுரை

மனித வாழ்க்கைக்கு அவசியமான ஒழுக்கங்களையெல்லாம் ஈரடியில் எழுதப்பட்ட திருக்குறளில்; பல இடங்களில் உவமைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. கருத்துகளைச் செறிவாகவும், அழகாகவும் கூற விழைந்த வள்ளுவர் இடையிடையே உவமையைத் துணைக்கொண்டு திறம்படக் கூறியுள்ளார். ஒன்றை மற்றோன்றோடு ஒப்பிட்டு விளக்குவது உவமையாகும். அவ்வாறு விளக்குமிடத்து உவமைகள் வெளிப்படையாகவும், உள்ளுறையாகவும் திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ளன. உவமை அணியையும், அதனடிப்படையில் பிறந்த உருவகம், பிறிதுமொழிதல், எடுத்துகாட்டு உவமையணி முதலிய அணிகளையும் திருவள்ளுவர் தம் நூலுக்கு அழகூட்டும் பொருட்டுக் கையாண்டுள்ளார். உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் இணைக்கும் சொல்லுருபாக உவம உருபு வந்துள்ளது. ஈரடியில் எழுதப்பட்ட திருக்குறளில் சில புதிய உவம உருபுகள் காணப்படுகின்றன. மேற்கூறிய சான்றுத் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்ததில் அற்று, அணைய,

துணைப்ப, ஒக்க முதலியன திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள புதிய உவம உருபுகளாக இனங்காண முடிகின்றது.

நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம் மூலமும் உரையும், இளம்பூரணர்உரை, தமிழ் இணையக்கல்வி கழகம், சென்னை.
2. திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை, தமிழ் இணையக்கல்வி கழகம், சென்னை.
3. ஆ. சிவலிங்கனார், தொல்காப்பிய உரைவளம் (உவமவியல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.